

ISRAEL I ÄNDENS TID

Vi ser idag att Israel ger avkall på det ena landområdet efter det andra. Staten Israel söker hjälp hos FN, USA och EU. Man försöker uppnå fred genom förhandlingar med fientliga grannar, men resultatet blir att man ger ifrån sig «löftets land» bit för bit för att uppnå en högst osäker fred. Hur skall detta sluta?

Det finns väl inget tvivel om att Israel hade en särskild uppgift under det Gamla Testamentets tid. Abraham räknas som judarnas stamfader. Han trodde på Gud i motsats till människorna i andra länder som tillbad en mängd olika avgudar. Efter som Abraham trodde på Gud önskade Gud vara med honom och välsigna honom på ett särskilt sätt.¹

Historien visar att judarna inte alltid satte sin tillit till Gud. De vände sig bort ifrån Gud och dyrkade avgudar. De överträdde Guds bud och stadgar och gjorde det som var orätt i Herrens ögon. De fick ta konsekvenserna av sina val, precis som vi. Löftena de fick var tydliga. Om de hörde Herren Guds röst och gjorde det som var rätt i Hans ögon och gav akt på Hans bud och alla Hans stadgar, så skulle Gud vara med dem och beskydda dem. Om de valde att gå sin egen väg hade de inte längre Guds beskydd. På liknande sätt kan vi se att Guds löften genom hela Bibeln bygger på villkor.² Det hände ofta att Israels folk följde sina egna impulser som gick tvärtemot Guds riktlinjer. Om de inte ångrade sina synder och vände om, visar historien oss att de ganska snart blev ockuperade av främmande härskare. De blev spridda bland andra folkslag, blandades med främmande folk, plundrades och förföljdes. På så sätt fick de ta konsekvenserna av sina egna handlingar, följderna av att de vek av från Guds väg, Hans lagar och bud.

Judarna utförde en offertjänst. Om de hade syndat skulle de själva ta ett felfritt lamm, bekänna sin synd och själva ta livet av djuret. Naturligtvis var denna ceremoni inte i sig själv något som kunde frälsa den som utförde den, men offret skulle utföras i tro under det att de såg fram emot att Jesus Kristus skulle komma och ge sitt liv en gång för alla, så att «var och en som tror på honom skall icke förgås utan hava evigt liv.»³

SOM EN MÄNNISKA

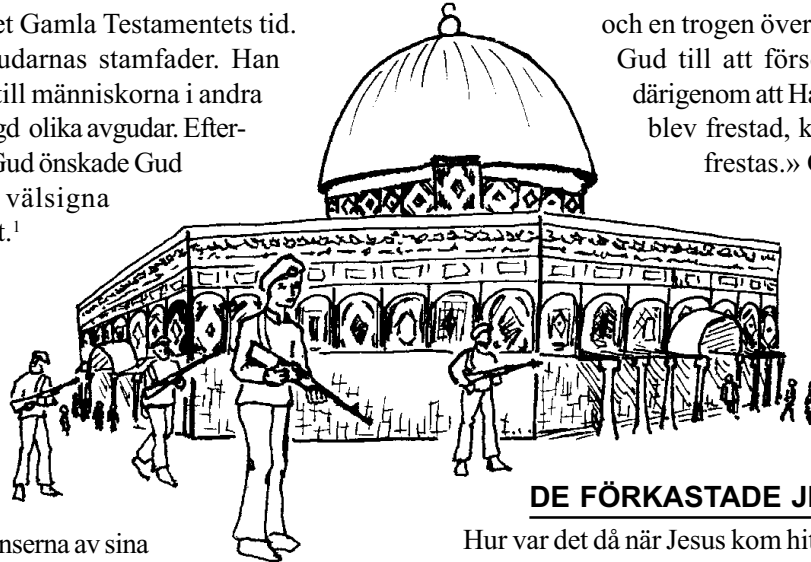
Efter syndafallet var människorna egentligen förlorade. Gud hade ju sagt att «syndens lön är döden.»⁴ Men gudomen hade en räddningsplan.

Gud hade en sådan kärlek till människorna, att Han bestämde sig för att ge sin enfödde Son, så att Han kunde frälsa människorna. Jesus var också villig till detta. Han förnedrade sig och kom till denna jord i syndigt köttets ge-

stalt.⁵ Enbart på detta sätt var det möjligt för honom att frälsa oss, för människan hade fallit i synd. Det enda sättet som människorna kunde bli räddade på var att Skaparen/Ordet/Guds Son blev människa och levde ett liv utan att synda, och att Han därefter led och dog för människors synder.⁴³ Det gjorde Jesus. Det står: «Därför måste han i allt bli

lik sina bröder för att han skulle bli barmhärtig och en trogen överstepräst i sin tjänst inför Gud till att försona folkets synder. Ty därigenom att Han har lidit, i det han själv blev frestad, kan han hjälpa dem som frestas.» Och vidare: «Ty vi hava

icke en sådan överstepräst, som ej kan ha medlidande med våra svagheter, utan en som har varit frestad i allting, liksom vi, dock utan synd.»⁶

DE FÖRKASTADE JESUS

Hur var det då när Jesus kom hit till jorden? Tog judarna emot honom? Bibeln berättar om Jesu födelse och om Hans liv på följande sätt: «Han kom till sitt eget och hans egna tog icke emot honom.»⁷

Med hjälp av en liknelse berättar Jesus om hur judarnas ledare bestämde sig för att döda Jesus.⁸ I denna liknelse finner vi vingårdens ägare (Gud) och sonen (Jesus) och vinodlarna (Israels ledare som vilseledde folket). Då sonen (Jesus) kom för att hämta skörden slogs han ihjäl av vingårdsodlarna.

Det var judarna som låg bakom Jesu död. Det var de som ropade: «Korsfäst, korsfäst!»⁹ De förkastade Kristus som sin konung då de sa: «Vi har ingen annan konung än kejsaren.»⁹ Så valde de judiska ledarna och de fick folket med sig. De valde Barabbas, som var en rövare och en mördare. Han representerade Satan. Kristus var Guds representant. Det folk som valde Barabbas i stället för Kristus skulle för all framtid få känna på Barabbas' grymhet. På grund av judarnas val, säger Jesus: «*haven I aldrig läst i skrifterna: Den sten som byggningsmännen förkastade den har blivit en hörnsten; av Herren har den blivit detta och underbar är den i våra ögon. Därför säger jag eder, att Guds rike skall tagas ifrån eder och givas åt ett folk som bär dess frukt. Och den som faller på denna sten blir sönder slagen och den som stenen faller på blir krossad. Då nu överstepräster och fariseerna hörde hans liknelser, förstod de att han talade om dem.*»¹⁰ Det var Jesus själv, som sa att det var judafolket (Israels äldste som vilseledde folket) som förkastade honom, och Han ljuger inte.

Judarna hade genom Jesu liv sett Guds kärlek, godhet, rättfärdighet och barmhärtighet. Nu förkastade de och föraktade Frälsaren.

Blodet som rann på Golgata var det lod i vågskålen som vållade deras undergång som Guds egendomsfolk. Så kommer det att bli på den sista, stora dagen då de som förkastar Guds nåd kommer att få sin dom.³⁸

Liknelsen om vingården gäller därför inte bara judarna. Den är också till för dagens kyrkoledare, präster, religionslärare och de som har fått kännedom om Jesus Kristus och Bibelns sanningar.

Jesu lärjungar skall genom den Helige Ande med glädje återspegla Kristi karaktär i vardagen. De skall inte bara vara ordets hörare utan också ordets görare. Om de sviker sitt ansvar och sitt kall kommer Gud att välja andra som skall vara med och fullborda Guds stora plan för människosläktet.

I Daniels bok förutsade ängeln Gabriel en tid av «70 veckor» eller 490 år som var bestämda för judafolket.¹¹ Denna profetia skulle räknas från den tid «*då ordet om att Jerusalem åter skulle byggas upp utgick.*»¹² Enligt historien och Esras bok det sjunde kapitlet gavs denna befallning under kung Artaxerxes' sjunde regeringsår, år 457 f. Kr. och slutade år 34 e. Kr. I början av de sju sista åren, d.v.s. år 27 e. Kr., skulle *en smord, en furste komma.*¹² Det var Jesus som då döptes i Jordanfloden. Mitt i veckan skulle *slaktoffer och spisoffer avskaffas.*¹² Det var då Jesus dog på korset. I slutet av de sjuttio årsveckorna, år 34 e. Kr., upphörde judarna, som en nation, att vara Guds folk framför andra nationer. Det var också då de stenade Stefanus och förföljde kristna bl.a. genom Paulus. Därför säger Bibeln: «*sjuttio veckor äro bestämda över ditt folk.*»¹¹ Vi påminner åter om Jesu egna ord till judafolket: «*Guds rike skall tagas ifrån eder och givas åt ett folk som bär dess frukt.*»¹⁰

Då Paulus blev omvänd och började berätta för judarna om frälsningen i Jesus Kristus «*uppfylldes de (judarna) av nitälskan och foro ut i smädelser och motsade det som Paulus talade. Då togo Paulus och Barnabas mod till sig och sade: Guds ord måste i första rummet förkunnas för eder, men efter som I stöten det bort från eder och icke akten eder själva värdiga det eviga livet så vända vi oss nu till hedningarna.*»¹³

DEM ÄR IDAG EN RÄTT JUDE?

Bibeln talar om att «*en kvarleva*» av Israel kommer att leva och vara beredd att ta emot Jesus Kristus, när Han snart kommer för att hämta de sina. Paulus talar om «*Abrahams barn*». Frågan blir därför: «*Vem är idag en rätt jude?*» Aposteln Paulus säger så: «*Ty den är icke jude, som är det i utvärtes måtto, ej heller är det omskärelse, som sker utvärtes på köttet. Nej, den är jude, som är det i invärtes måtto och omskärelse är hjärtats omskärelse i Anden, icke i kraft av bokstaven.*»¹⁴ På ett annat ställe skriver Paulus: «*så mån I nu veta, att de som låta det bero på tro, de äro Abrahams barn.*» Och vidare: «*Här är icke jude eller grek, träl eller fri, här är icke man och kvinna: alla ären I ett i Kristus Jesus. Hören I nu Kristus till så ären I därmed ock Abrahams säd, arvingar efter löftet.*»¹⁵ Är det inte tydligt? Alla de som har tagit emot frälsningen genom att tro på Jesus Kristus, är Abrahams barn, arvtagare enligt löftet. Judarna har inget företräde. De blir inte frälsta för att de är Abrahams köttsliga avkomma. Detsamma gäller för dem som för andra, nämligen

att godta Kristus som medlare mellan Gud och människor för att bli frälsta. Därför säger Jesus: «*jag är vägen, sanningen och livet; ingen kommer till Fadern utom genom mig.*» Och «*var och en som tror på honom skall icke förgås utan ha evigt liv.*»¹⁶ Detta är ingen ersättningsteologi utan Bibelns egen teologi.

Därför måste vi gå genom Jesus Kristus för att få nåd och förlåtelse och bli mottagna av Gud, antingen vi är judar eller araber, amerikaner eller svenskar. Vi måste födas på nytt. Vi vill bli förvandlade i våra sinnen i det vi beskådar Jesus.⁴¹ Om vi säger ja till Anden helt och fullt och nej till köttets lust och begär, kommer vi att bli delaktiga av gudomlig natur genom Den Helige Ande.⁴² Denna process måste vi alla genomgå för att få evigt liv.

EN KVARLEVA

Gud har inte förkastat sitt folk. Bibeln talar om att det finns en kvarleva eller en rest.¹⁷ Även om Israel som en nation inte tog emot Jesus som Messias, försöker Gud ännu nå den enskilde israeliten genom Guds Ord och genom den Helige Andes påverkan på sinnet.

När Jesus kommer tillbaka, kommer det att finnas «en kvarleva» eller en rest av Guds folk. Vi har ju sett att de sanna Guds barn idag – det andliga Israel – har tagit emot Jesus i tro. De är Abrahams barn, arvingar enligt löftet.¹⁵ Vi tror att denna kvarleva kommer att bestå av sanna kristna, omvända araber, israeler, katoliker m.fl. Det har ingen betydelse vilken kulturell eller religiös bakgrund den enskilde har haft, men de måste ha kommit fram till en gemensam erfarenhet, nämligen **att de alla har lärt känna Jesus Kristus, Frälsaren.** De måste alla bestämma sig för att följa Anden och inte köttet och de måste inse att de behöver ha en varaktig förbindelse med Gud för att kunna leva enligt Guds vilja. Därför står det om de frälsta, som lever när Jesus kommer igen, att det är de som har "uthållighet", de som «*hålla Guds bud och bevara tron på Jesus*» (Jesu tro). De har «*tvättat sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod.*»⁴⁴ De har i ödmjukhet tagit emot frälsningen i Jesus Kristus i tro.

Aposteln Paulus skriver i Romarbrevets elfte kapitel och tjugonde vers om Israel att de blev bortbrutna för sin otros skull. Men senare, i vers 23, bekräftar Paulus att också judarna har möjligheten att omvända sig och ta emot frälsningens gåva. Paulus skriver så: «*Men jämväl de andra skola bliva inympade, om de icke hålla fast vid sin otro; Gud är ju mäktig att åter inympa dem.*» Jesus är stammen. Hans efterföljare är grenarna.²⁰ Judafolket, som en nation, avskar förbindelsen med Jesus då de förkastade och korsfäste Frälsaren. Som enskilda individer kan de emellertid ympas in igen om de tror att Jesus kom hit till denna jord för ca. 2000 år sedan, tror på Honom och tar emot Honom som den ende som kan frälsa ifrån synd.²¹

STÅ UPP OCH GÅ

Jesus är alltid villig att ta emot oss. "Den som kommer till mig, honom skall jag sannerligen icke kasta ut», säger Jesus.²² Han står där som fadern till den förlorade sonen, med utsträckta armar och vill gärna ta emot oss. Men vi

måste också göra vår del. Det var inte nog att den förlorade sonen tänkte gå hem till sin far. Nej, det var först när han förverkligade sin önskan och sina planer, reste sig och gick hem, som vi kan tala om glädje över hemkomsten. Så måste vi också komma till Jesus oavsett om vi är judar, araber eller namnkristna. Gud ber dig att välja nu.²³

ANTIKRIST

Det är många som tror att Antikrist skall komma i framtiden. Martin Luther sa på sin tid: «*De kännetecken som karakteriserar Antikristus enligt Skriften stämmer fullständigt med påvedömmet och dess anhängare.*»³⁹ Och «*påven är Antikrist*».⁴⁰ Reformatorerna tvivlade inte när det gäller den stora antikristliga maktfaktorn som Bibeln omtalar. Alla kännetecken på Bibelns Antikrist, «skökan» eller «vilddjuret» från havet, passar in på påvemakten. (Se häftet «*Se upp för makteliten och den globala unionen!*», norsk och engelsk text.) Att Antikrist är en makt som skall uppstå strax innan Jesus kommer igen och regera en kort tid, är en teori som härstammar från den katolska kyrkan genom jesuitprästen Francisco Ribera från Spanien. Han levde på 1500-talet. Detta var ett listigt drag från katolikernas sida för att avleda uppmärksamheten från vem som är Bibelns egentlige Antikrist. Bibeln bekräftar att påvemaktens maktmissbruk under medeltiden åter kommer att bli verklighet under den sista tiden just innan Jesus kommer tillbaka.²⁴ Vi ser idag hur båda stat och kyrka förenas genom en centraliserad europeisk och global lagstiftning som förbinder nationer och kyrkosamfund med varandra efter katolskt mönster. De flesta protestanter kommer att förena sig med katolikerna för att införa «vildjurets märke».

Antikrist är alltså här. Denna ekonomiska, politiska och religiösa maktfaktor är i full aktivitet för att samla världen under sitt paraply genom diplomati, europeiska och internationella lagar, starka förbund och allianser, genom honnorsord som solidaritet, fred och enhet.

MELLANÖSTERN KONFLIKT ELLER GLOBAL KONFLIKT?

Då Gud slöt förbund med Abraham sade Han: «*Åt din säd skall jag ge detta land, från Egyptens flod ända till den stora floden, till floden Frat.*»³⁶ Om det menas Eufkrat här, så uppfylldes detta ord redan i konung Davids och Salomos tid. Salomo härskade nämligen över alla konungar från floden till filistéernas land.³⁷

Många, många Israelvänner tror att Israel skall få tillbaka sina förlorade gränser, såsom de var på Josuas och Salomos tid, men idag ser vi att det motsatta sker. Israel lämnar ifrån sig bit för bit av landet för en högst tvivelaktig fred. Jerusalem har trampats ned av främmande folk. Tempelhöjden är i stort sett ockuperad av muslimer. De byggde en klippmoské där 691 e Kr. Det är den moské, som står där idag vid sidan av en annan moské, Al Aqsa-moskéen. Klippmoskéen betraktas av muslimerna som den tredje heligaste moskéen i rang näst efter Mecka och Medina.

Israeliterna har visserligen vänt tillbaka till Jerusalem men de har inte återtagit kontrollen över Tempelhöjden som slutgiltigt förstördes av romarna år 70 e Kr. Eftersom de inte har kontrollen över Tempelhöjden kan de inte återinföra den gamla judiska religionens ritualer. Innan detta sker har de i själva verket inte återvänt till Jerusalem. De har inte full kontroll och är inte herrar i sitt eget hus.

Muslimerna har hotat med «jihad» (heligt krig) om deras herredöme hotas eller deras helgedomar blir skadade. Om israelerna skulle riva ned de två muslimska moskéerna och ockupera hela Tempelhöjden för att resa sitt eget tempel där, skulle det medföra en fruktansvärd kris. Tempelhöjden i Jerusalem är en helig plats både för judar, muslimer och namnkristna. Israel är ännu idag ett splittrat land, och lever tillsammans med andra folk också i sitt eget land. Många nationer beträder gatorna där. De har också sina rättigheter. Israelerna måste leva bland icke-judar, och Bibeln säger att det kommer att fortsätta så till Jesus kommer igen.²⁶

Varför fokusera så mycket på Mellan-östern? Bibeln uppenbarar att den sista striden kommer att bli en **global** konflikt. Alla världens fördärvmakter kommer att samman-sluta sig för att skapa en ny världsordning, en falsk fred, som bygger på mänskliga auktoriteter och lagar. Bibeln säger att det är dessa som strider mot Lammet (Kristus) och de som står på Lammets sida.²⁷ Det är bara när människorna säger JA till Jesus som det kan skapas en sann fred. «*Frid lämnar jag efter mig åt eder, min frid giver jag eder*», säger Jesus, «*icke giver jag eder den, såsom världen giver.*»²⁸

Bibeln uppenbarar att påvemakten (Antikrist, skökan, vilddjuret från havet) kommer att spela en central roll i försöket att samla världen. Också idag försöker de samla världen under den katolska kyrkans paraply, inom det ekonomiska, politiska och religiösa området - och nu samordnar de sina krafter. Bibeln säger att «*hela jorden greps av beundran för vilddjuret och följde det*» = påvemakten.²⁹

Vi ser också idag hur världen förenar sig både genom

1. 1 Mos. 12: 1-4.
2. 5 Mos. 28: 1-16; 2 Mos. 15: 26.
3. Joh. 3: 16.
4. Rom. 6: 23; 1 Mos. 2: 17.
5. Rom. 8: 3; Joh. 1: 1-3+14; Heb. 2: 14-17.
6. Heb. 2: 14-18 och Heb. 4: 15+16
7. Joh. 1: 11
8. Matt. 21: 33-45
9. Matt. 27: 20-25; Joh. 19: 15
10. Matt. 21: 42+43; Apg. 4: 8-12
11. Daniel 9: 24; (Profetisk tid: En dag för ett år. Hes. 4: 6 och 4 Mos. 14: 34).
12. Dan. 9: 25-27
13. Apg. 13:45-52

14. Rom. 2: 28+29
15. Gal. 3: 7+28 og 29
16. Joh.14: 6, Joh. 3: 16
17. Rom. 11: 1-6
18. Gal. 5: 22; Joh. 15: 4+5; 1Kor. 10: 13
19. Upp. 14: 1-12
20. Joh. 15: 4+5
21. Joh. 14: 6; Matt. 1: 21; Joh. 1: 12 och Apg. 4: 12
22. Joh. 6: 37
23. Joh. 15: 11-24
24. Upp. 13: 3-18
25. se häftet «Se upp för makteliten och den globala unionen!»

Källhänvisningar:

26. Luk. 21: 23-28
27. Upp. 17: 12-14
28. Joh. 14: 27
29. Upp. 13: 3-10
30. Upp. 17: 12-14; Upp. 13: 11-18; Upp. 16: 13+14
31. Joh. 14: 1-3
32. Upp. 7: 9
33. Upp. 20: 4
34. Sak. 14: 4+5+9.
35. 1. Tess. 4: 15-17; Upp. 22: 12; 2 Pet. 3: 10-14; Upp. 21: 1-4; Upp. 20: 7-15; Upp. 21.7+8
36. 1Mos. 15: 18

37. 1 Kong. 4: 21; 2 Kong. 9: 26; 1 Krön. 5: 9
38. Joh. 3: 16-18; Pred: 12: 13+14; Jak: 2: 10-26
39. Från de Lutherska Bekännelsekrifterna, Konkordieboken, norsk utg. 1957, s. 539.
40. J.H.M. D'Aubigne, «History of the Reformation», band 6, kap. 9.
41. 2 Kor.3: 18.
42. 2 Pet.1: 4.
43. Joh.1: 1-4 + 14; 1 Pet. 2: 22
44. Upp.14: 12 och Upp.7: 14.

EU, EEC, GATT, FN, NATO, Västeuropeiska Unionen, gemensam valuta och centralbank, internationella förbund och allianser osv. Konflikter i Mellan-östern är en del av denna internationella samling. Precis som Norge, Sverige, USA m.fl. skall underordna sig den internationella lagstiftningen, skall också Israel och arabstaterna underordnas internationella lagar och huvudsakligen styras av dessa. Idag ser vi också att Israel och arabstaterna inte fattar de stora besluten i Mellan-östernkonflikten på egen hand. Det är de internationella krafterna, speciellt FN och USA, som är huvudförhandlare i konflikten. De förmår parterna att godta lösningar som är i harmoni med den globala socialismen. De enskilda staterna måste uppge sin självständighet och följa internationella riktlinjer.

Världen håller sannerligen på att samla sig enligt Bibelns profetior om ändens tid.³⁰ Israel och arabstaterna kommer att ingå som en del av den stora **globala samlingen**. Det är en del av den processen vi nu ser i Mellan-östern.

TILL ISRAEL ELLER TILL HIMMELEN ?

Israels anhängare tror att Jesus ska komma igen och sätta sig på Davids tron i Jerusalem och att det ska bli fred i 1000 år. Bibeln säger däremot att de frälsta skall följa Jesus till himmelen. Strax innan Jesus for upp til himmelen sa han: «Och om jag än går bort för att bereda eder rum, så skall jag dock komma igen och taga eder till mig; ty jag vill att där jag är, där skolen I ock vara.»³¹

I Uppenbarelsebokens fjärde kapitel berättas det om att Jesu tron är i himmelen. Tre kapitel senare berättas det om de frälsta som står inför tronen och inför Lammet - i himmelen.³² I Uppenbarelsebokens 15 kapitel och andra vers berättas det om de frälsta, som står på glashavet, hemma i Guds rike. De har segrat över vilddjuret, över vilddjurets bild, över dess namns tal och över dess märke.

Käre läsare! Bibeln säger att de troende - både de som har legat i gravarna och de som lever när Jesus kommer tillbaka **tillsammans** ska bli uppryckta i luften för att möta Herren. De skall till himmelen. Där skall de tillbringa 1000 år - inte här på jorden.³³ Efter de tusen åren kommer Jesus att

stiga ned på jorden, på Oljeberget. Då kommer de frälsta som har varit i himmelen i 1000 år att följa med till den nya jorden. Bibeln beskriver denna händelse på följande sätt: «*Då skall Herren, min Gud, komma, ja, du själv och alla heliga med dig*» «*Och han skall den dagen stå med sina fötter på Oljeberget mitt emot Jerusalem, östernt ut: och Oljeberget skall rämna mitt itu, mot öster och väster, till en mycket stor dal... Och Herren skall då vara konung över hela jorden*»³⁴

När det nya Jerusalem kommer ned från himmelen i sin strålande prakt, kommer det att ligga på den plats som är renad och förberedd att ta emot den heliga staden. Kristus kommer att draga in i den tillsammans med sitt folk och änglarna.

Människorna försöker att skapa fred på jorden genom en ny världsordning (en global union), genom New Age osv. Men det kommer aldrig att bli fred på denna jord förrän Gud har renat och luttrat detta klot med eld. Då kommer Satan och alla ogudaktiga att tillintetgöras genom eld. Därefter kommer Gud att skapa en ny himmel och en ny jord och det nya Jerusalem kommer att få en särskild plats på den nya jorden.³⁵

Låt oss förbereda oss för att få följa med till himmelen när Jesus snart kommer för att hämta de sina, så att vi kan få uppleva den nya jorden och det nya Jerusalem...och framför allt Jesus Kristus...och de frälsta. Detta framtidshopp är till för alla - också för judarna - om vi och de tar emot Jesus Kristus, Messias, Frälsaren NU.

Många tror att det kommer en ny nådatid och en massomvändelse när Jesus kommer tillbaka och att Israel kommer att spela första fiol i den processen. Men när Jesus kommer tillbaka är allas öden redan avgjorda. Då är det för sent att omvända sig. Då är granskningen av himmelens böcker avgjorda. Då är det bestämt vem som får komma till himmelen och vem som kommer att gå förlorad. Därför gäller det också för oss att bereda oss NU för Jesu återkomst.³⁵

Tidens tecken tyder på att Jesus Kristus snart kommer igen för att hämta de sina. Måtte du och jag vara beredda för att möta Jesus Kristus, världens Frälsare med glädje.

Ansvarig utgivare: Kristen Informasjonstjeneste, Bente och Abel Struksnes, Solberg, 3522 Bjonerøa, Norge. Se också vår hemsida på <http://home.sol.no/abels> eller sänd oss en e-mail på abels@online.no

Distributör och kontaktperson i Sverige: Bengt Sohldehand, Storgatan 36 B, 52330 Ulricehamn.

Följande broschyrer fås gratis och kan beställas hos den svenske distributören :

- **Se upp för söndagslagarna och «vilddjurets märke»!**
- **Se upp för den karismatiska rörelsen!**
- **Se upp för ekumeniskt samarbete!**
- **Se upp för makteliten och den globala unionen!** (Norskt och engelsk text.)
- Vi kan också rekommendera **Bibel-kursen från «Ung Misjonær»**, av Stine Gro och Silvia Struksnes, Solberg, 3522 Bjonerøa, Norge. Den innehåller 12 kursbrev. Några av de ämnen som behandlas är: «**Strid i universum**», «**När livsgnistan sloknar**», «**Bibeln och hälsa**», «**Det är tydligt att Han kommer snart**». (Kursen har svensk text.) Bibelkursen är **gratis!**

Om du vill stödja utgivningen av denna broschyr, kan du sända ditt bidrag till följande banknr.: 8380 - 8, 4. 808. 344 - 8 eller postgironummer 183 15 43 - 2, Bengt Sohldehand, Storg. 36 B, 52330 Ulricehamn.

Ta kontakt om du vill sprida denna broschyr!

Från den svenska adressen ges **gratis** boken
«**Den stora striden**» av Ellen G. White,
som har med slutsriden att göra.
Skriv till:
Bengt Sohldehand, Storg. 36 B,
52330 Ulricehamn.